

Debreceni Ítéltábla mint harmadfokú bíróság

Bhar.III.252/2023/11.

A Debreceni Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Debrecenben, a 2023. június 13. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

végzést:

A hivatali visszaélés büntette miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Nyíregyházi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2023. február 22. napján kelt 3.Bf.467/2022/7. számú ítéletét helybenhagyja.

A harmadfokú határozat ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

[1] A Nyíregyházi Járásbíróság a 2022. szeptember 06. napján kelt 36.B.541/2021/12. számú ítéletével Terhelt1 I. rendű vádlottat az ellene hivatali visszaélés büntette [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 305. § a) pont] miatt, valamint Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlottakat az ellenük emelt felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntette [Btk. 305. § a) pont] miatt emelt vád alól felmentette.

[2] Az ügyészi fellebbezés folytán eljáró Nyíregyházi Törvényszék a 2023. február 22. napján kelt 3.Bf.467/2022/7. számú ítéletével a Nyíregyházi Járásbíróság határozatát megváltoztatta és Terhelt1 I. rendű, Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlottakat – Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlottakat mint felbujtókat – bűnösnek mondta ki hivatali visszaélés büntetében [Btk. 305. § a) pont], ezért Terhelt1 I. rendű vádlottat 375 000 Ft, Terhelt2 II. rendű vádlottat 500 000 Ft, míg Terhelt3 III. rendű vádlottat 625 000 Ft pénzbüntetésre ítélte. Figyelmeztette a vádlottakat a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén, illetve meg nem fizetett részének szabadságvesztésre történő átváltoztatására. Kötelezte továbbá a vádlottakat a felmerült bűnügyi költség egyetemleges megfizetésére.

[3] A másodfokú bíróság nyilvános ülésen meghozott és kihirdetett ítélete ellen a vádlottak és a védők fellebbezést jelentett be a terheltek felmentése érdekében, míg az ügyész tudomásul vette az ítéletet.

[4] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.131/2023/2. számú átiratában a védelmi jogorvoslatokat alaptalannak tartva a másodfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

[5] Terhelt1 I. rendű védője az írásban indokolt fellebbezésében sérelmezte, hogy Terhelt2 telefonbeszélgetéseinek lehallgatása jogszerűtlen volt, így az abból származó bizonyítékok kirekesztését indítványozta. Vitatta, hogy Terhelt3 III. rendű vádlott jogtalan előnyhöz jutott, mint ahogy azt is, hogy egyéb érdekelt1 jogtalan hátrány érte. Védence – miután ügyfélnek tekintendő az eljárásban – a hozzájárulás nélkül hozzájuthatott a bejelentő személyes adataihoz, ugyanakkor nem látta bizonyíthatónak azt, hogy ezekhez az adatokhoz védenccé hogyan és miként jutott hozzá. Egyebekben fenntartotta védenccé felmentésére irányuló indítványát.

[6] Terhelt2 II. rendű védője fellebbezésének írásbeli indokolásában – fenntartva perorvoslatának irányát – előadta, hogy a másodfokon eljáró bíróság jogellenesen mérlegelte felül és értékelte eltérően a rendelkezésre álló bizonyítékokat.

[7] Terhelt3 III. rendű vádlott védője a fellebbezését írásban nem indokolta, észrevételt az ügyészi átiratra nem tett.

[8] Az ítéltábla a másodfokú ítélet ellen bejelentett fellebbezést a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban Be.) 621. § (2) bekezdése szerint tanácsulésen bírálta el.

[9] A felülbírálat során az ítéltábla mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy a vádlottak és védőik másodfellebbezése joghatályos-e, vagyis alkalmas-e a harmadfokú eljárás megindítására.

[10] A Be. 615. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság ítélete ellen fellebbezésnek van helye a harmadfokú bírósághoz a másodfokú bíróságnak az elsőfokú bíróságéval ellentétes döntése esetén. A másodfellebbezés törvényi előfeltétele a Be. 615. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a)-c) pontja szerint a bűnösség kérdésében való eltérés az első- és a másodfokú ítélet között.

[11] Megállapította az ítéltábla, hogy jelen ügyben a másodfellebbezésnek a Be. 615. § (2) bekezdés a) pontjában írt feltétele teljesült, hiszen a Miskolci Törvényszék az első fokon felmentett vádlottaknak kimondta bűnösségét.

[12] A felülbírálat során a Be. 618. § (1) bekezdés a) pont aa) alpont értelmében a harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletének a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes

döntését, az ab) alpont szerint azon rendelkezését, melyet az elsőfokú bíróság ítéletének a sérelmezett ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálata eredményezett, és a b) pontnak megfelelően az elsőfokú és a másodfokú bírósági eljárást arra tekintet nélkül bírálja felül, hogy ki, milyen okból fellebbezett.

[13] A fellebbezéssel csak az ellentétes döntés, illetve a másodfokú bíróság ítéletének azon rendelkezése vagy része támadható, amelyet az elsőfokú bíróság ítéletének az ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálata eredményezett.

[14] A harmadfokon eljáró ítélőtábla ellenőrizte, hogy az első- és másodfokú bíróság megtartotta-e az eljárási szabályokat. Ennek során nem észlelt a Be. 608. § (1) bekezdésében felsorolt ún. abszolút eljárási szabálysértést, amely a bíróságok ítéleteinek a Be. 625. § (2) bekezdésének a) pontjában előírt hatályon kívül helyezését indokolná. Vizsgálta a Be. 618. § (1) bekezdés b) pontja szerint azt is, hogy megvalósult-e bármely egyéb eljárási szabálysértés, de ilyet sem észlelt.

[15] A törvényszék kifogástalanul ismerte fel, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás részben megalapozatlan, mert a Be. 592. § (2) bekezdés a) pontja szerint hiányos, a Be. 592. § (2) bekezdés c) pontja szerint részben ellentétes a bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával, továbbá a Be. 592. § (2) bekezdés d) pontja szerint az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett, valamint az ítéleti tényállás nem tartalmaz a felmentő rendelkezéssel összhangban lévő tényeket, amelyek arra utalnának, hogy a vádlottak büntetőjogi felelőssége nem állapítható meg. E részbeni megalapozatlansági okok azonban a Be. 593. § (1) bekezdés b) pontjában írtaknak megfelelően a másodfokú eljárás során kiküszöbölhető voltak, amelynek eredményeképpen az eltérő tényállás a Be. 593. § (3) bekezdése alapján lett irányadó a másodfokú eljárásban.

[16] A terheltek személyi körülményeire vonatkozó tények nem a történeti tényállás részei, azok nem bizonyítást, hanem megállapítást igényelnek (Kúria Bfv.I.611/2019/10.), aminek a másodfokú bíróság – pontosítva, kiegészítve azokat – maradéktalanul eleget is tett.

[17] Nem volt kifogásolható a Nyíregyházi Törvényszék álláspontja az ügy egyik sarkalatos pontja, a telefonszám2 és telefonszám3 hívószámokon folytatott kommunikáció lehallgatása, tartalmának titokban történő megismerése és rögzítése kapcsán (másodfokú ítélet [13] bekezdés). Az I. rendű vádlott védőjének álláspontja téves a tekintetben, hogy Fővárosi Törvényszék Elnökének ügyszám. számú igazolása ne felelt volna meg a Be. 257. § (2) bekezdésében írt követelményeknek. A Be. hivatkozott szakasza meghatározza az igazolás lényeges tartalmi elemeit, úgy mint ügyszámot, tárgyat, az érintett nevét, az engedélyezésre irányuló előterjesztést, valamint az engedély keretét, ez utóbbit érintően azonban nincs jogalkotó által meghatározott konkrét hivatkozási keret. A bírói engedélyhez kötött titkos információgyűjtésről kiadott kérdéses igazolás arra szolgál, hogy ellenőrizni lehessen azt, hogy ténylegesen történt ilyen információgyűjtés, vagyis nem a titkos információgyűjtés

eredményéről, hanem tényéről állít ki igazolást a törvényszék elnöke. A védelmi hivatkozással szemben nem kötelező tartalmi kellék a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 72. § (1a) bekezdésének megjelölése, ugyanakkor a Nemzetvédelmi Szolgálat 2019. április 25. napján kelt feljelentése egyértelműen tartalmazza az Rtv. 64. § a) pontjára történő hivatkozást – figyelemmel az Rtv. 65. § (1) bekezdésére – ami alapján az I. rendű vádlottal szemben bűnmegelőzési célzattal titkos információgyűjtés folyt 2019. január 07. napjától. A feljelentés ugyancsak tartalmazza azt a tényt, hogy a Budai Központi Kerületi Bíróság ügyszám 1 számú végzése az Rtv. 72. § (1a) bekezdésére figyelemmel az Rtv. 70. § (2) bekezdés d) és e) pontjaiban meghatározott eszközöket alkalmazta. Mindezeket egybevetve a tartalmi hibára hivatkozó védői érvelés nem foghatott helyt.

[18] A másodfokon eljáró Nyíregyházi Törvényszék helyesen utalt tehát arra, hogy a bírói engedélyhez kötött leplezett eszköz alkalmazásának feltételei maradéktalanul fennálltak és az így nyert bizonyítékok felhasználása is jogszerű volt, aminek alapos és kimerítő indokát adta (másodfokú ítélet [13]-[16] bekezdések).

[19] Ugyancsak kellő részletességgel fejtette ki a másodfokú bíróság, hogy Terhelt3 III. rendű vádlott a bejelentővel kapcsolatos információk megszerzésekor miért nem volt ügyféli pozícióban, mint ahogy azt is, hogy a Terhelt1 I. rendű terhelt által jogellenesen megszerzett adat – mint jogtalan előny – egyben a bejelentőnek jogtalan hátrányt is jelentett.

[20] A felülbírálat során az ítéltábla megállapította, hogy a másodfokú eljárásban tartott nyilvános ülésen a törvényszék a lefolytatott bizonyítás eredményét a Be. 593. § (1) bekezdés a) és b) pontjai szerint az ügyiratok tartalma és a logika szabályainak megfelelően értékelve tett eltérés alapján mindenben megalapozott tényállást állapított meg, ami a Be. 619. § (1) bekezdés alapján a harmadfokú eljárásban is irányadó.

[21] A megállapított tényekkel kapcsolatos bizonyítékok eltérő értékelése a Be. 617. §-a szerint alkalmazandó harmadfokú eljárásban tilalmazott megalapozott tényállás esetén a Be. 593. §-ára figyelemmel, így az erre irányuló védelmi fellebbezések eredményre nem vezethettek.

[22] A megállapított tényállásból a bűnösségre helyesen vont következtetést a Nyíregyházi Törvényszék és helyes a vádlottak cselekményének, az elkövetői alakzatoknak anyagi jogi minősítése is.

[23] A kimerítően felsorolt és értékelt büntetéskiszabási körülmények alapján ugyancsak törvényes a kiszabott büntetések mértéke, ami a Btk. 79-80. §-ban meghatározott büntetési célok és büntetéskiszabási elvek érvényesülését kellő mértékben biztosítja, a büntetésekkel összefüggésben kifejtett másodfokú indoklás kiegészítést nem igényel.

[24] Kifogástalan volt mind a kiszabott pénzbüntetés átváltoztatására, mind pedig a bűnügyi költségre vonatkozó törvényszéki rendelkezés.

[25] A fentiekben kifejtettek tekintetével a Debreceni Ítéltábla a másodfokú bírósággént eljáró Nyíregyházi Törvényszék ítéletét a védelmi másodfellebbezések alaptalansága folytán a Be. 623. §-a alapján – helyes indokainál fogva – helybenhagyta. Az ítéltábla a helybenhagyás indokait a Be. 605. § (4) bekezdése alapján röviden jelölte meg.

[26] A harmadfokú végzés elleni fellebbezés a Be. 615. §-a alapján kizárt.

Debrecen, 2023. június 13.

Dr. Gömöri Olivér s.k. a tanács elnöke, Dr. Horváth Péter s.k. előadó bíró, Dr. Répássy Árpádné Dr. Német Laura s.k. bíró

Záradék: A Nyíregyházi Törvényszék 3.Bf.467/2022/7. számú ítélete harmadfokú határozat által a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2023. június 13.

Dr. Gömöri Olivér s.k.
a tanács elnöke